

Izvednyzh opijaneniето ni prehvyrlja prez godinite.

Na syshtija ploshtad.

V tozi slynchev grad.

Na brega na edno iskrjashto se more.

I uhanie na prolet!...

Ne, ne moga poveche! Znaete slabostta mi. Ne sym na sebe si. I az kato Juraj nenavizhdam voennite. Oshte poveche – vojnata. Makar che mnogo se razlichavam ot nego.

A ako ima mir? Sled vsichko, koeto me omagjosa? Razberete – gotov sym da zaprilicham na Juraj. No toj me pomoli za edno. Pone vednyzh da mu pomogna. Toj ne ponasja slavata i se chudi kak da se spasjava ot sygrazhdanite si, kogato trygne po ulicite.

- Togava – govori mi toj za onova neprijatno vreme, - vyobshte ne misleh, che vsichko shte se razvie tochno taka. Tova, koeto si napisal v nachaloto na knjigata si, mozhe bi e gore-dolu vjarno. Da, zashtoto imenata bjaha drugi. Oficerite na halatite, moite prijateli... No tova njama znachenie. Ti si pisal kniga.

- Da – syglasih se az.

- Osven tova, zashto ne si promenil vsichkite imena?

- Ami...

- E, vizhdash li? Ako si mi prijatel, sega shte trjabva da napravish neshto.

- Kakvo?

- Da napishesh neshto drugo. Ostavi vsichko tova. Ne go pechataj.

- Che kakvo losho ima?

- Njakoj mozhe da postrada. Znaesh li, onja neshtastnik Tomazh Bora...

- Kak! Da ne bi da e zhiv?!

- Ne, no njakoj ot negovite... Nali razbirash?
- Njama strashno! No znaesh li, kazvat che bil rodnina na Oreks ili Vromel. Ne znam tochno.

- I az chuh, no ne znam, dali e istina. Skoro se razbraha dosta neshta. Az otkraj vreme ne obicham valutata, no onzi neshtastnik umirashe za nejja. I predi tova go poznavah. Dori predpolagah, che shte stane takyv. Neshto kato che li mi podskazvashe.

- Toj e bil vash kolega?...

- Da, za syzhalenie.

- I dobre li govoreshe ezika?

- Da, po-dobre ot vsichkite mi kolegi-filolozi.

- Smjatash li, che e bilo neshto kato snobizym?

- Ne moga da kazha. Vsyshtnost, tova ne e vazhno.

- Prav si.

- Osven tova, toj beshe strahlivec.

- Mislja, che e estestveno za nego.

- Da, no tova mu poprechi da me izdade.

- Taka li? Tova ne go znaeh.

- E, tova ne e chak tolkova sigurno, no toj znaeshe, che az vodja momchetata.

- Otkyde e nauchil?

- Vsichki v grada znaeha. A toj naj-lesno e mogyl da razbere ot njakoj kolega.

- No ti kaza, che ne e syvsem sigurno.

- Da. Ne sym siguren i dali gadovete ne iskaha narochno da napravjat onazi podlost. No kakto i da e. Tomazh beshe zastreljan vednaga, shtom momchetata pipnaha avtomatite.

- A lesno li se predadoha halatite?

- Da, uchudvashto byrzo. Struva mi se, che ne im se vojuvashe.

- Redovna vojska li bjaha?

- Da, naborna. Imashe i zheni.

- Tova ne go znaeh.

- No imenno tova beshe glavnata prichina. Petnistite ostaviha po-nepodgotvenite si halati tam, kydeto imashe samo pochti neorganizirana syprotiva. Kakto znaesh nie ne bjahme mnogo silni...

Razgovoryt ni prodylzhi do kysno. Mnogo neshta si kazahme, no vie shte zapitate naj-glavnoto: a kakvo stana sys Sritja?

E, ne mi beshe udobno da go razpitvam tochno za tova.